

בש"פ 1520/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1520/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה שמינית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ה' באדר ב' התשפ"ב (08.03.22)

בשם המבקשת:

עו"ד מסעד מסעד

בשם המשיב:

עו"ד אדוארדו מייסלף

החלטה

1. לפניי בקשה שמינית להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. ביום 11.10.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום מתוקן, המונה תשעה אישומים שונים ומייחס לו עבירות מעשה מגונה בקטין על ידי בן משפחה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיפים 348(ב), 345(ב)(1), 345(א)(1) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (ריבוי עבירות); אינוס או מעשה סדום בקטין על ידי בן

משפחה לפי סעיפים 351(א) ו-347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1), 345(א)(3) ו-345(א)(4) לחוק (שתי עבירות); תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק (ארבע עבירות); והדחה בעדות לפי סעיף 246(ב) לחוק.

3. עיקרי העובדות וההליכים בעניינו של המשיב פורטו בהרחבה בהחלטה קודמת של בית משפט זה ב-בש"פ 6055/21 (השופט ע' גרוסקופף), ומשכך אמנע מלשוב ולפרטם.

בקליפת אגוז יתואר כי ביום 7.9.2010 הוגש כתב אישום נגד המשיב, ולצדו בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. כחודש לאחר מכן, המשיב שוחרר לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, במסגרתה נמלט מחוץ לישראל במטרה להימלט מהדין – והוסגר כשמונה שנים לאחר מכן, ביום 26.9.2019. בשנים בהן נמלט, הוגשו נגדו תלונות נוספות בידי שלוש מבנותיו, אשר לא שהו בארץ בעת הגשת כתב האישום מקורי.

ביום 11.10.2019 הגישה המבקשת הודעה על חידוש ההליכים נגד המשיב וכן בקשה להגשת כתב אישום מתוקן.

בין היתר ובתמצית, כעולה מכתב האישום המתוקן, במספר מקרים בין השנים 2002-2005, המשיב הוריד את מכנסיו ותחתוניו וחייך את איבר מינו על ישבנו של בנו ל' י', יליד שנת 1992, מעל ומתחת לבגדים, עד שהגיע לפורקן מיני; במספר מקרים עת בתו י' הייתה בין הגילים 7-10, המשיב נכנס לחדר בו ישנה, הוריד את חצאיתו ותחתוניה, נגע עם ידו באיבר מינה ושפשף את איבר מינו באיבר מינה; עת בתו ר' ד' פ' הייתה בת 5-6 שנים, הושיבה המשיב על ברכיו וביקש ממנה לגעת באיבר מינו, ואיים כי אם תספר זאת – יהרוג אותה. במספר מקרים נוספים בתדירות של כאחת לחודש, הגיע המשיב לחדרה, הוריד את בגדיה התחתונים, נגע באיבר מינה, הוריד את תחתונו והתחכך בגופה עד שהגיע לפורקן מיני.

עוד מתואר כיבין השנים 2008-2010, בזמן שבתו צ', ילידת שנת 1998 ישנה במיטתה, החדיר המשיב את אצבעו לאיבר מינה. במספר הזדמנויות, המשיב הורה ל-צ' לשכב על המיטה, הוריד את תחתוניה ואת בגדיו, ונשכב מעליה כשאיבר מינו החשוף נוגע ומתחכך באיבר מינה; בין השנים 2001-2007, בעוד בתו נ', ילידת 1994, שכבה במיטתה, המשיב ניגש אליה, הוציא את איבר מינו ממכנסיו והחדירו בכוח לפיה – אז, המשיב הורה ל-נ' למצוץ את איבר מינו בחוזקה ולאחר מכן הניחו בידה. בהזדמנויות רבות, נהג המשיב להכניס את נ' בכוח לחדרי הבית, שם הפשיט אותה מבגדיה, השכיב אותה על גבה או בטנה, נשכב על גופה והתחכך בו עד אשר הגיע לפורקן.

כן עולה כי במספר מועדים שונים, הכה המשיב את ילדיו "בחמת זעם", באופן שהוביל לשברים בשיניהם, קרע בעור התוף וחתכים רגל.

טענות הצדדים

4. בבקשה שלפניי, בא כוח המבקשת הדגיש את חומרת מעשי המשיב; מסוכנותו הגבוהה כלפי הציבור בכלל, וכלפי בני משפחתו והמתלוננים בפרט; ובעיקר קיומו של חשש ממשי להימלטותו מפני אימת הדין – נוכח הימלטו בעבר והפרת האמון אשר ניתן בו. משכך, המבקשת סבורה כי יש להאריך את מעצרו וכי לא ניתן לאיין את מסוכנותו בחלופת מעצר.

אשר לקצב התקדמות ההליכים בהליך העיקרי, צוין כי עד כה נשמעו עדויותיהם של שישה עדי תביעה, וכי לעת הזו קבועים שני מועדי הוכחות לימים 15.3.22 ו-30.3.22.

5. בדיון שנערך לפניי, בא כוח המשיב טען כי יש לדחות את הבקשה להארכת מעצרו, שכן ההליכים בעניינו מתמשכים זמן רב. לגישתו, אין "להענישו" בגין הבריחה שביצע לפני כ-12 שנים, וודאי לא 8 פעמים. המשיב שב ומדגיש כי לא ניתן להסיק מהימלטותו הקודמת ממעצר באיזוק אלקטרוני על בקשתו הנוכחית, ובפרט מפני שהיום, בשונה ממועד בריחתו בעבר, עומדות לבית המשפט חלופות מעצר שיש בהן כדי לאיין את מסוכנותו והחשש מהימלטות בעניינו.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שלפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

בבקשה שלפניי, אני נדרש לשוב ולבחון את "נקודת האיזון" בין זכותו של נאשם לחירות לאור חזקת החפות העומדת לו, לבין האינטרסים של שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת שיקולים אלו, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מאימת הדין; חלוף הזמן מתחילת מעצרו; והימשכות ההליכים בעניינו (ראו, מיני רבים בש"פ 1091/20 מדינת ישראל נ' שיכה, פסקה 12 (8.4.2020), בש"פ 7430/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (18.11.2021)).

7. קצב התקדמות ההליכים בעניינו של המשיב אינו משביע רצון, בלשון המעטה. הימשכות ההליך אמנם נגרמה גם מחמת משבר הקורונה וחילופי ייצוגו של המשיב, אך אין בכך כדי להצדיק התארכותה פרק זמן כה רב, זאת בפרט כאשר כפי שעולה מטענות בא כוח המשיב – שמיעת פרשת התביעה בהליך העיקרי טרם הסתיימה.

8. לא אחת התרעתי על החשיבות בניהול הליך פלילי באופן יעיל וממצה, על מנת להימנע מסרבול והתמשכות ההליכים שלא לצורך, העלולים במקרים מסוימים לגרום לנאשם עינוי דין חמור (בש"פ 4940/21 מדינת ישראל נ. פרץ, פסקה 7 (21.7.2021); ע"פ 2392/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק דיני (12.8.2021); ע"פ 394/20 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 72 (2.11.2021)), ואין לי אלא לשוב על דברים אלו:

"קביעת המחוקק כי נאשם שטרם נגזר דינו כעבור 9 חודשים ישוחרר ממעצר, משקפת תפיסה שלפיה, ככלל, הארכת מעצר למשך תקופה ממושכת כזו בטרם הוכרע משפטו, פוגעת באופן לא מידתי בזכותו לחירות. תפיסה זו, ביחס לזכויות

נאשמים שטרם נגזר דינם, קיבלה חיזוק עם חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. אך תחת שהדבר יביא לשינוי בנקודת המוצא של הדיון בהארכת מעצר, הפכה הוראת החוק האמורה כמעט לאות מתה" (בש"פ 85/21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה, פסקה 13 (19.1.2021)).

9. עם זאת, ולא מבלי התלבטות, אני סבור כי אף שמדובר בבקשה שמינית להארכת מעצרו של המשיב, יש מקום להורות על המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח. המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום חמורים, ומשקפים רמת מסוכנות גבוהה. עסקינן בעבירות אלימות ומין קשות שביצע המשיב בבני משפחתו, בהזדמנויות שונות, במהלך תקופה ממושכת וכלפי נפגעים רבים – עבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים.

10. לא זו אף זו, לחובתו של המשיב הימלטותו בעבר עת שוחרר לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני. לא עלה בידי המשיב להציג טעם שיהא בו כדי להצדיק מתן אמון מחודש, או חלופת מעצר שתאיין את החשש המוכח בעניינו, מהימלטות מאימת דין.

11. לפני סיום ייאמר כי בהתאם לדברי בא כוח המבקשת בדיון שנערך לפניי, עד ליום 30.3.2022 תסתיים פרשת ראיות התביעה. מבלי להביע עמדה לגופו של עניין, אציין כי בנסיבות המקרה – היה ולא תסתיים פרשת התביעה בשתי הישיבות שנקבעו לצורך כך, יוכל המשיב לפנות פעם נוספת בבקשה לבחינת חלופה למעצרו.

12. סוף דבר, אני נעתר לבקשה, ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 14.03.2022 או עד למתן פסק דין בעניינו ב-תפ"ח 11717-09-10 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשפ"ב (10.3.2022).

ש ו פ ט